ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 16. května 2006

o státní podpoře C 26/2004 (ex NN 38/2004), kterou Spolková republika Německo poskytla společnosti Technologies AG

(oznámeno pod číslem K(2006) 1857)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2007/56/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky ([1]) podle výše uvedených ustanovení a s ohledem na tato stanoviska,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

(1) Komise dne 24. března obdržela stížnost, která se týkala několika údajných opatření státní podpory ve prospěch společnosti Schneider Technologies AG („Schneider AG"). V případě stěžovatele, společnosti Gebrüder Schneider GmbH & Co. KG, jde o holdingovou společnost, která vlastnila podíly ve společnosti Schneider AG a která patří dvěma bratrům Schneiderovým.

(2) Komise dne 14. července 2004 zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se tří půjček poskytnutých bankou Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung („LfA") a dvou půjček poskytnutých nadací Bayrische Forschungsstiftung („BFS"). Rozhodnutí Komise zahájit řízení bylo dne 22. února 2005 ([2]) zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise vyzvala všechny zúčastněné strany, aby k údajné podpoře podaly své připomínky. Žádná ze zúčastněných stran připomínky nepodala ([3]). Německo reagovalo na zahájení formálního vyšetřovacího řízení dopisy ze dne 16. a 24. září 2004, které byly zaevidovány vždy ve stejný den.

(3) Komise si dne 6. září 2005 vyžádala další informace, které Německo zaslalo dopisem ze dne 5. října 2005 (zaevidovaným 6. října 2005). Doplňující informace byly předloženy 6. února 2006 (zaevidovány 7. února 2006).

II. POPIS

1. *PŘÍJEMCE PODPORY*

(4) Schneider AG byl velký německý podnik se sídlem v Türkheimu v Bavorsku, který vyráběl barevné televizory. Vedle své výrobní činnosti se podnik v devadesátých letech podílel na ambiciózním projektu na vývoj technologie laserových displejů, která slibovala ostřejší obraz, vyšší jas, neomezenou velikost obrazovky a flexibilitu, co se týče projekční plochy. Obě oblasti působnosti byly mezi lety 2000 a 2002 převedeny na dvě nově založené dceřinné společnosti podniku Schneider AG, a to na společnost Schneider Electronics AG („SE"), která převzala výrobu televizorů, a na Schneider Laser Technologies AG („SLT").

(5) Banka LfA, jejímž úkolem je podpora regionálního hospodářského rozvoje, vlastnila od roku 1998 akcie podniku Schneider AG. V letech 1999 a 2000 byla LfA s podílem 35,6 % jeho největším akcionářem. Soukromá investiční banka Lehman Brothers vlastnila 26,6 % akcií, podnik Gebr. Schneider GmbH & Co. KG 14,6 % a další soukromí investoři 23,2 %.

(6) V této době trh velice pozitivně hodnotil vyhlídky podniku Schneider AG na úspěch vzhledem k jeho vedoucí úloze v projektu technologie laserových displejů. Mezi lety 1998 a 2000 se cena akcií podniku Schneider zvýšila téměř desetkrát, od roku 1999 do roku 2000 přibližně 2,5krát. Dobré vyhlídky do budoucnosti podniku sdílel rovněž druhý největší investor, Lehman Brothers, jak dokazuje studie z dubna 2000, která předpovídala pro odvětví zábavní elektroniky od konce roku 2000 a pro technologii laserových displejů od posledního čtvrtletí roku 2001 zisky. Banka Lehman Brothers nakupovala od poloviny roku 1999 do poloviny roku 2000 akcie od banky LfA [...] (*).

([1]) Úř. věst. C 46, 22.2.2005, s. 12.

([2]) Viz poznámka po čarou 1.

([3]) Několik připomínek, které došly během posuzovaného období nebo po něm, nelze považovat za formální stanoviska (především nezávislé novinové články bez dalších komentářů a nabídka – rovněž dále nespecifikovaná – poradenských služeb Komisi, týkajících se případu).

(*) Obchodní tajemství

(7) Výkon podniků se však nevyvíjel tak, jak se očekávalo. Společnost SE vyráběla televizory nižší kvality, a tak nemohla konkurovat levným výrobkům dováženým v prvé řadě z Asie. Jelikož výroba televizí nepřinášela zisk, podniku Schneider AG chyběly prostředky, které společnost SLT potřebovala, aby mohla pokračovat v činnostech v oblasti laserových technologií, které se vyvíjely mnohem pomaleji, než se původně očekávalo. První prototyp byl k dispozici až v květnu 2000, tedy mnohem později, než se předpokládalo, a byl vhodný pouze pro průmyslové použití. Podnik do roku 2002 nevyvinul žádný výrobek, který by byl vhodný pro soukromé odběratele, což byl původní hospodářský cíl společnosti SLT.

(8) V březnu 2002 byla zahájena tři oddělená úpadková řízení proti podniku Schneider AG a jeho dvěma dceřiným společnostem. Správce konkurzní podstaty prodal majetek podniků Schneider AG a SE čínské elektrotechnické společnosti TCL a majetek společnosti SLT podniku Jenoptik Laser, Optik, Systeme GmbH (dále jen „LOS“). Společnosti TCL a LOS učinily nejvyšší nabídky.

2. *FINANČNÍ OPATŘENÍ*

(9) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila pochybnosti o slučitelnosti následujících dvou opatření.

2.1 TŘI PŮJČKY BANKY LFA

(10) Tři půjčky banky LfA byly součástí souhrnného plánu dohodnutého na podzim 1999 mezi LfA, Lehman Brothers, stěžovatelem a sdružením bank. Německo vysvětlilo, že podnik v roce 1998 zaznamenal ztráty, poté co se bez úspěchu pokoušel zvýšit odbyt televizorů prostřednictvím specializovaného maloobchodu. Vedení proto rozhodlo podnik restrukturalizovat a posílit výrobu OEM zařízení. Podnik potřeboval likviditu, aby mohl financovat tuto restrukturalizaci, předběžně financovat výrobu pro velké zakázky a pokrýt ztráty.

(11) První půjčka banky LfA („Půjčka 1“) ve výši 2,1 mil. EUR byla poskytnuta v září 1999 s úrokovou sazbou [...] %. Druhá půjčka banky LfA („Půjčka 2“) ve výši 5,1 mil. EUR byla schválena rovněž v září 1999 s úrokovou sazbou [...] %. Třetí půjčka („Půjčka 3“) ve výši 5,6 mil. EUR byla poskytnuta v únoru 2000 a úroková sazba činila [...] %. První dvě půjčky byly poskytnuty na dobu jednoho roku, půjčka 3 do 31. prosince 2001, tj. na dobu téměř dvou let.

(12) V září 2000 byly první dvě půjčky prodlouženy do 30. září 2002, tedy o další dva roky, a úrokové sazby zvýšeny v případě půjčky 1 na [...] % a půjčky 2 na [...] %.V prosinci 2000 byla také půjčka 3 prodloužena do 30. září 2002 a úroková sazba zvýšena na [...] %.

(13) Jako záruky pro půjčku 1 sloužily především záruky za pozemek, globální cese pohledávek a převod vlastnictví zboží formou zajištění. Toto zajištění však bylo přiřazeno k pohledávkám bankovního sdružení, jehož půjčky existovaly již dříve. Půjčky 2 a 3 byly poskytnuty bez dalších záruk. Německo vysvětlilo, že namísto záruk byla dohodnuta vyšší úroková sazba. Skutečná hodnota záruk pro banku LfA jako společníka společnosti Schneider AG byla velmi nízká, neboť podle německého práva (§ 30 zákona o společnostech s ručením omezeným) by byla půjčka společníků se vší pravděpodobností považována za doplnění základního kapitálu.

(14) Soukromí partneři přispěli k celkovému konceptu takto:

a) Banka Lehman Brothers nejprve převedla podniku na konci roku 1999 v důsledku nákupu akcií společnosti SLT, které do té doby byly ve vlastnictví podniku Damler Chrysler, 25 mil. EUR a poté byla při dalším navýšení kapitálu v únoru 2000 o dalších 46 mil. EUR určených na financování dalšího rozvoje činnosti v oblasti laserů hlavním investorem.

b) Sdružení soukromých bank poskytlo v roce 1998 společnosti Schneider AG úvěrovou linku ve výši 31 mil. EUR. Dohodnutá úroková sazba zde činila [...] %. V roce 1999 bylo výslovně dohodnuto dodržení této úvěrové linky jako součásti celkového konceptu. Kromě toho sdružení bank přistoupilo na krátkodobé překročení úvěrové linky až do výše [...] EUR. Ve stejném měsíci zvýšil vedoucí člen sdružení své úroky na [...] %. Německo vysvětlilo, že nemělo k dispozici žádné informace o odchylce ostatních bank sdružení od původně dohodnuté úrokové sazby ve výši [...] %.

c) Stěžovatel poskytnul půjčku společníků ve výši 7,7 mil. EUR za stejných podmínek jako sdružení bank.

2.2. PŘÍSPĚVKY NA VÝZKUM A ROZVOJ

(15) V letech 1994 a 1997 poskytla nadace Bayrische Forschungsstiftung (BFS) společnosti Schneider AG příspěvky v celkové výši 9 050 121,88 EUR ([4]).

Projekt 1 („Technologie laserových displejů“)

(16) První dotace ve výši 6 498 468,68 EUR ([5]) byla poskytnuta dne 16. prosince 1994 a sloužila k financování projektu „Technologie laserových displejů“ („Projekt 1“). Tato dotace

([4]) Včetně dotací na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou ve Würzburgu.

([5]) Včetně dotací na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou ve Würzburgu.

byla vyplacena v několika splátkách během trvání projektu, tj. mezi lednem 1995 a červnem 1997. Způsobilé náklady činily 12 484 972,74 EUR, míra podpory 48,9 %.

(17) Cílem projektu 1 bylo vytvořit základy pro nové pracovní metody při projekci velkých barevných obrazů s vysokým rozlišením pro různé oblasti použití a vyvinout vědecko-technologické základy pro jednotlivé součásti pozdějšího systému.

(18) Při poskytování podpory se braly v úvahu následující projektové náklady (*)

Projektové náklady	Náklady (v EUR)
Osobní náklady (včetně cestovních výdajů)	4 304 566,36
Ostatní provozní náklady (materiál a pomocný materiál)	4 399 666,63
Nástroje a vybavení	667 235,91
Výzkum prováděný třetími stranami	2 296 459,41
Dodatečné režijní náklady	817 044,43
Náklady celkem	**12 484 972,74**

(19) Německo potvrdilo, že náklady vznikly bezprostředně v souvislosti s výzkumným projektem.

(20) V souladu s dohodami o dotacích byly výsledky projektu představeny a zpřístupněny široké veřejnosti.

(21) Nadace BFS mj. 100 % financovala výzkumný projekt univerzity Würzburg na téma „Modrý laser“. Projektové náklady činily 0,26 mil. EUR. Projekt 1 a projekt „Modrý laser“ byly na přání nadace BFS propojeny, neboť nadace si od tohoto propojení slibovala výměnu vědeckých know-how.

Projekt 2 („Technologie laserových displejů – Systémová integrace a prototypy“)

(22) Druhý příspěvek ve výši 2 551 653,20 EUR byl schválen dne 23. července 1997. Sloužil k financování projektu „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“ (dále jen „Projekt 2“), který následoval po projektu 1. Tento příspěvek byl vyplacen v několika splátkách během trvání projektu, tj. mezi dubnem 1997 a zářím 1999. Způsobilé náklady byly rozpočteny na 5 103 293,22 EUR, takže míra podpory činila 50 %.

(23) V rámci Projektu 2 se měly dále rozvíjet výsledky projektu 1. Kromě toho měly být nejdůležitější jednotlivé složky integrovány do jednoho systému. Tyto práce zahrnovaly mj. studie o vytváření obrazů pikosekundovým impulzním laserem, laserové odolnosti jednotlivých složek a miniaturizaci monochromatických laserových systémů.

(24) Při poskytování podpory byly zohledněny následující projektové náklady:

Projektové náklady	Náklady (v EUR)
Osobní náklady	2 584 273,68
Ostatní provozní náklady (materiál a pomocný materiál)	1 061 850,98
Výzkum prováděný třetími stranami	1 123 308,26
Dodatečné režijní náklady	817 044,43
Náklady celkem	**5 103 293,22**

(25) Německo potvrdilo, že náklady vznikly bezprostředně v souvislosti s výzkumným projektem.

(26) V souladu s dohodami o dotacích byly výsledky projektu představeny a zpřístupněny široké veřejnosti. Na žádost musela být přidělena užívací práva za tržních podmínek.

III. DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(27) Komise ohledně tří půjček zastávala nejprve stanovisko, že jsou s největší pravděpodobností slučitelné se zásadou investora působícího v podmínkách tržního hospodářství. Chyběly jí však přesnější informace k tomu, aby dospěla k závěrečnému hodnocení. Komise dále měla pochybnosti, zda byly oba projekty laserové technologie slučitelné s pravidly Společenství pro státní podpory.

IV. PŘIPOMÍNKY TŘETÍCH STRAN

(28) Žádná ze třetích stran připomínky nepodala.

V. STANOVISKO NĚMECKA

(29) Ve svém stanovisku k zahájení formálního vyšetřovacího řízení Německo namítlo, že půjčky nejsou státní podporou, neboť jsou slučitelné se zásadou investora působícího v podmínkách tržního hospodářství.

(30) K podporám na výzkum a rozvoj Německo vysvětlilo, že dle jeho názoru je třeba oba projekty považovat za průmyslový výzkum, a proto jsou podpory ve výši až

(*) Tato tabulka obsahuje pouze náklady na výzkumnou činnost společnosti Schneider AG; není zde zohledněna podpora ve výši 0,26 mil. EUR na projekt „Modrý laser“, který byl proveden univerzitou Würzburg a na žádost BSF propojen s projektem Schneider.

50 % způsobilých nákladů slučitelné s předpisy pro podpory na výzkum a rozvoj, které byly platné v okamžiku poskytování jednotlivých podpor. K projektu 2 Německo prohlásilo, že název projektu „Systémová integrace a prototyp" je zavádějící, neboť cílem projektu bylo podrobnější zkoumání jednotlivých složek projektu.

V. HODNOCENÍ

1. *PŮJČKY BANKY LFA*

1.1. STÁTNÍ PODPORY

(31) Podle čl. 87 Smlouvy o ES jsou podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, neslučitelné se společným trhem, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy. Aby se zjistilo, zda půjčky společníků státních zařízení představují státní podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES, je třeba prověřit, zda by investor za obdobných okolností v podmínkách tržního hospodářství poskytl takové půjčky za srovnatelných podmínek.

(32) Dle názoru Komise svědčí mnohé o tom, že tyto tři půjčky nepředstavovaly státní podporu, neboť byly v souladu se zásadou jednání investora v podmínkách tržního hospodářství. Předně nebylo dle informací, které měla Komise k dispozici, za okolností daných v letech 1999 a 2000 hospodářsky nerozumné, poskytnout společnosti Schneider AG půjčky s úrokovými sazbami mezi [...] %, [...] % a [...] % (referenční úroková sazba Komise: 4,76 %), které byly později zvýšeny na [...] %, [...] % a [...] % (referenční úroková sazba Komise: 5,7 %). Důvěra trhu v budoucí zisky společnosti Schneider AG – v prvé řadě z důvodu, že zaujímala vedoucí postavení v oblasti laserové technologie – se projevila např. tím, že kurz akcií společnosti Schneider vzrostl během let 1998 – 2000 téměř desetinásobně a strategická investiční banka Lehmans Brothers po vypracování velice pozitivní studie v tomto období nakoupila dalších [...] akcií společnosti Schneider AG. V červenci 2000 bylo asi 50 % jmění společnosti ve vlastnictví cca 40 strategických investorů. Za druhé se banka LfA chovala podstatně opatrněji než soukromý podílník Lehman Brothers. Banka Lehman Brothers v prosinci 1999 navýšila jmění společnosti Schneider AG o 25 mil. EUR a byla hlavním investorem při zvyšování kapitálu v únoru 2000 o dalších 46 mil. EUR. Kromě svého podílu na zvyšování kapitálu v únoru ve výši cca 8,74 mil. EUR (které bylo již v rozhodnutí o zahájení řízení shledáno jako slučitelné dle zásady jednání investora v podmínkách tržního hospodářství) poskytla banka LfA dalších 12,8 mil. EUR výlučně v podobě vratných úročených půjček. Za třetí byly úrokové sazby banky LfA vyšší než úrokové sazby sdružení bank, a to jak v době původního poskytnutí půjčky (září 1999 a únor 2000), tak v době pozdějšího prodloužení půjček (září a prosinec 2002).

(33) Nehledě na to však nadále trvají určité pochybnosti ohledně typu půjček. Vzhledem k úloze banky LfA podporovat regionální hospodářství a na základě dostupných informací Komise nemůže vyloučit, že účelem investice bylo překlenout složité období pro společnost Schneider AG a zachránit pracovní místa v regionu. Kromě toho není jasné, zda vyšší úrokové sazby postačovaly k vyrovnání chybějící záruky. Společnost Schneider AG byla ve složité finanční situaci, když jí byly poskytnuty půjčky, a nebylo vyloučené, že laserové technologie nebudou mít úspěch. Je těžké posoudit, zda by vyšší úroky stačily na pokrytí tohoto rizika.

1.2. BEZPŘEDMĚTNÉ ROZHODNUTÍ

(34) Komise se domnívá, že otázka, zda se u půjček banky LfA jedná či nejedná o státní podpory, může zůstat otevřená. I kdyby byly půjčky shledány neslučitelnými státními podporami, bylo by negativní rozhodnutí o vrácení podpor bezpředmětné, neboť už neexistuje žádný podnik, který byl přímo nebo nepřímo zvýhodněn údajnou státní podporou.

(35) Formálním příjemcem půjčky byla společnost Schneider AG. Společnosti SE a STL byly založeny až po poskytnutí půjček, ovšem nelze vyloučit, že byly půjčkami zvýhodněny. Úpadková řízení proti třem podnikům Schneider byla zahájena v březnu 2002 a všechny tři podniky byly zrušeny. Nesplacená půjčka byla zahrnuta do úpadkového řízení.

(36) Majetek těchto tří podniků byl prodán správcem konkurzní podstaty za dohledu soudů příslušných pro zahájení úpadkového řízení. Komise se domnívá, že za příslušný majetek byla zaplacena tržní cena, takže výhoda podpory nebyla poskytnuta jednomu z kupců.

a) Majetkem, který vlastnila společnost Schneider AG v okamžiku svého zrušení, byly obchodní značky. Správce konkurzní podstaty hledal možného investora po celém světě za pomoci konzultanta M&A a poté prodal obchodní značky čínskému výrobci zábavní elektroniky TCL za 3,48 mil. EUR. Současně byl vyzván další poradce, aby stanovil hodnotu obchodních značek. Obdržel několik nabídek, které byly výrazně nižší než nabídka TCL. Komise proto předpokládá, že byly obchodní značky prodány za tržní cenu.

b) Majetek společnosti SE, který tvořila výrobní linka na televizory a zásoby na skladu, prodal správce konkurzní podstaty společnosti TCL za celkovou částku 5 745 480 EUR. Správce konkurzní podstaty podle informací sdělených Německem vedl rozsáhlá jednání s řadou případných investorů. Ovšem o koupi

několik let staré výrobní linky na televizory, upravené pro společnost Schneider AG, nebyl příliš velký zájem, o zásoby televizních přístrojů, na které nemohla být poskytnuta záruka ani servis, neprojevil zájem nikdo. Společnost TCL učinila nejvyšší nabídku, která bude dále považována za tržní cenu.

c) V případě společnosti SLT správce konkurzní podstaty pověřil konzultanta M&A, který rozeslal prodejní dokumentaci přibližně 150 případným investorům. S řadou případných zájemců proběhla podrobná jednání. S ohledem na technické problémy spojené s rozvojem technologie laserových displejů byl zájem nakonec velice omezený. Žádná nabídka nebyla vyšší než nabídka společnosti LOS ani poté, co byl učiněn pokus prodat stávající patenty a patenty, které mají být ještě registrovány, jednotlivě. Majetek společnosti SLT byl prodán společnosti LOS ve dvou krocích ([6]) za celkovou kupní cenu 6 025 000 EUR. Komise se proto domnívá, že i za majetek společnosti SLT byla zaplacena tržní cena.

2. *PROJEKTY NA VÝZKUM A ROZVOJ*

2.1. STÁTNÍ PODPORA

(37) Státní prostředky poskytuje spolková země Bavorsko prostřednictvím nadace BFS. Prostředky tak pocházejí ze státních zdrojů a je třeba je přičíst státu. Společnost Schneider AG byla financováním části projektu 1, kterou prováděla společnost SLT, a projektu 2 zvýhodněna. Jelikož se mezi členskými státy obchoduje se zábavní elektronikou, opatření může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Podpory na projekty 1 a 2 tedy představují státní podpory.

(38) Oproti tomu se Komise domnívá, že se v případě státního financování projektu „Modrý laser" univerzity Würzburg nejedná o státní podporu. Projekt se týkal základního výzkumu, jehož cílem bylo všeobecné rozšíření vědeckých a technických poznatků. Podle bodu 2.2 rámce Společenství pro výzkum a rozvoj z roku 1986 ([7]) (platného v roce 1994 v okamžiku poskytování podpor) není podpora na základní výzkum obvyke považována za státní podporu. *„Přesto nemůže Komise ve výjimečných případech, ve kterých je tento výzkum prováděn ve zvláštních podnicích nebo v jejich prospěch, vyloučit možnost, že podpora spadá pod čl. 92 odst. 1* [nyní čl. 87 odst. 1]". Takový případ nenastal. Projekt nebyl prováděn *pro* společnost Schneider. Žádost o podporu byla podána nezávisle univerzitou Würzburg a příspěvky byly vypláceny přímo univerzitě. Jak Německo sdělilo Komisi, nebyly výsledky univerzitního výzkumu pro společnost Schneider AG relevantní, neboť podnik měl vlastní představu o řešení problémů v souvislosti s modrým laserem. Společnost Schneider AG pokračovala ve své činnosti v oblasti výzkumu a rozvoje nezávisle na projektu „Modrý laser" a nevyužila výsledky univerzitního projektu pro své vlastní technické řešení. Oba projekty byly propojeny na žádost nadace BFS, která si od tohoto kroku slibovala součinnost, jež nakonec nenastala.

2.2. VÝJIMKA PODLE ČL. 87 ODST. 3 SMLOUVY O ES

(39) Příspěvky na výzkum a rozvoj je třeba hodnotit podle rámcového programu Společenství pro státní podpory na výzkum a rozvoj (dále jen rámcový program pro výzkum a rozvoj) z roku 1986 ([8]), případně 1996 ([9]), podle kterého jsou státní podpory na základní výzkum, průmyslový (základní) výzkum a předkonkurenční rozvoj přípustné.

Projekt 1

Stupeň výzkumu a rozvoje – míra podpory

(40) Projekt 1 je možné zařadit jako základní průmyslový výzkum ve smyslu přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1986 ([10]). Cílem výzkumné činnosti bylo získat prostřednictvím nových teoretických a experimentálních prací naprosto nové poznatky v oblasti projekce velkých barevných obrazů s vysokým rozlišením pro různé oblasti použití a vyvinout vědecké a technologické základy pro jednotlivé součásti budoucího systému laserových displejů.

(41) Nadace BSF podpořila projekt 48,98 %, tzn. že míra podpory leží pod limitem 50 %, který platí pro základní průmyslový výzkum.

Motivační účinek

(42) Komise se domnívá, že podpora na výzkum a rozvoj měla motivační účinek, neboť projekt by se bez státní podpory neuskutečnil. Projekt byl spojen s velmi vysokým technickým a hospodářským rizikem, technologie byla velice inovační, projekt tedy vyžadoval základní výzkum a značný finanční vklad. Totéž bylo potvrzeno v externí studii, kterou nechala nadace BFS vypracovat, než rozhodla o poskytnutí

([6]) Prvním krokem bylo založení společného podniku, na který byl převeden majetek SLT. Na společném podniku se společnost LOS podílela 60 %, 40 % bylo zahrnuto do konkurzního řízení. Tento mezikrok, který trval 1 rok, měl umožnit nalezení strategického investora, který by převzal daných 40 % z konkurzního řízení. Takový investor však nebyl nalezen a společnost LOS získala celých 100 %.

([7]) Úř. věst. C 83, 11.4.1986, s. 2.

([8]) Viz poznámka po čarou 8.

([9]) Úř. věst. C 45, 17.2.1996, s. 5.

([10]) Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1986 je *„základní průmyslový výzkum* definován jako samostatná teoretická nebo experimentální práce, jejímž cílem je dosáhnout nového nebo lepšího chápání zákonů vědy a techniky včetně jejich použití v průmyslovém oboru nebo činnostech určitého podniku."

příspěvku. Dotázaní odborníci zastávali názor, že projekt mohl být s ohledem na velkou složitost a náročný cíl realizován pouze se značnou podporou. Za největší technické riziko byla považována přesná reprodukce obrazu. Odborníci dále potvrdili, že tato naprosto nová technologie znamenala řadu jednotlivých problémů, které se daly řešit pouze v rámci intenzívního, cíleného a finančně dobře zajištěného projektu na výzkum a rozvoj.

Projekt 2

Stupeň výzkumu a rozvoje – míra podpory

(43) Pokud jde o projekt 2 Německo tvrdí, že rovněž tento projekt je třeba považovat za základní výzkum ([11]). Podle Německa odpovídaly práce v rámci tohoto projektu navzdory jeho zavádějícího podtitulu („Systémová interace a prototypy") svou podstatou výše uvedené definici. Německo vysvětlilo, že projekt měl za cíl dále rozvíjet jednotlivé složky technologie. Z tohoto důvodu měl být projekt dle názoru nadace BFS hodnocen zcela jako průmyslový výzkum. Kromě toho byl první prototyp vyvinut několik měsíců po ukončení projektu 2, přičemž byl tento prototyp určen k průmyslovému využití a ne ke komerčnímu, jak bylo původně plánováno. Vlastní předkonkurenční výzkum následoval až po projektu 2 a bez dalšího veřejného financování.

(44) Komise dává na uváženou, zda nelze projekt alespoň částečně považovat za předkonkurenční rozvoj ([12]). Podpora by byla omezena na 25 % nebo by musela podle bodu 5.5 a bodu 5.9 rámcového programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 odpovídat váženému průměru přípustné míry podpor. Komise se domnívá, že by integrace jednotlivých složek do celkového systému mohla spadat pod definici předkonkurenčního rozvoje. Kromě toho byl první prototyp dokončen jen několik měsíců po ukončení projektu 2, což svědčí o tom, že projekt byl zaměřen na vývoj prvního prototypu.

(45) Další rozbor této otázky by však byl bezpředmětný, neboť případné neslučitelné podpory by trh již nezkreslily. Podpory na výzkum a rozvoj byly poskytnuty společnosti Schneider AG. Společnosti SE a SLT byly založeny až později. Je velmi nepravděpodobné, že by výrobce televizorů SE byl zvýhodněn podporou na výzkum laserových technologií, která byla zcela využita dohodnutým způsobem. Společnost SLT mohla být podporou zvýhodněna. Podniky ovšem byly mezitím zrušeny, příspěvky na výzkum a rozvoj zahrnuty do konkurzního řízení ([13]) a majetek rozprodán za tržní ceny (viz bod 36).

Motivační účinek

(46) Komise se domnívá, že technologické a hospodářské riziko u projektu 2 bylo ještě velmi vysoké a že společnost SLT by bez podpory nadace BSF projekt nemohla uskutečnit. Obdobně jako první projekt měl i druhý projekt vysoce inovační charakter a vyžadoval značné prostředky.

VII. ZÁVĚR

(47) Komise dospěla k závěru, že podpory na výzkum a rozvoj ve výši 6 498 468,68 EUR na projekt 1 a 50 % podpory na projekt 2, tj. 1 275 826,60 EUR, byly slučitelné s pravidly Společenství pro státní podporu.

(48) Ohledně tří půjček v celkové výši 12,8 mil. EUR a 50 % podpory na výzkum a rozvoj v případě projektu 2 se Komise domnívá, že dostupné informace nejsou dostačující pro závěrečné hodnocení. Rozhodující otázka, zda se u těchto půjček jednalo o státní podpory a jak dalece projekt 2 sloužil průmyslovému výzkumu, může zůstat otevřená. V případě jakékoli neslučitelné státní podpory by nemohlo být požadováno její vrácení, neboť podpora by po zrušení všech skutečných nebo případných příjemců a po rozprodání jejich majetku za tržní ceny již nezkreslila trh.

Komise proto dospěla k závěru, že formální vyšetřovací řízení zahájené podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně tří půjček a části projektu 2 je již bezpředmětné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpory společnosti Schneider AG, Türkheim ve výši 6 498 468,68 EUR ve prospěch výzkumného projektu „Technologie laserových displejů" a ve výši 1 275 826,60 EUR ve

([11]) Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 je *průmyslový výzkum* definován jako plánovitý výzkum nebo kritické šetření zaměřené na získání nových poznatků s cílem využít těchto poznatků pro vývoj nových výrobků, postupů nebo služeb nebo ke značnému zdokonalení stávajících výrobků, postupů nebo služeb.

([12]) Dle přílohy 1 k rámcovému programu pro výzkum a rozvoj z roku 1996 zahrnuje *předkonkurenční rozvoj* převedení poznatků průmyslového výzkumu na projekt, schéma nebo návrh nových, upravených nebo zdokonalených výrobků, postupů nebo služeb, bez ohledu na to, zda jsou určeny k prodeji nebo k použití, včetně vytvoření prvního prototypu určeného k neobchodním účelům. Může rovněž zahrnovat koncepční projektování a návrh alternativních výrobků, postupů nebo služeb a první demonstrační nebo pilotní projekty, pokud nemohou být přeměněny nebo určeny k průmyslovému použití nebo obchodnímu využití.

([13]) Poté, co bylo zřejmé, že majetek SLT bude prodán mimo Bavorsko, již nebyl splněn jeden z formálních předpokladů pro poskytnutí podpory.

prospěch projektu pro výzkum a rozvoj „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“ jsou slučitelné se společným trhem.

Článek 2

Formální vyšetřovací řízení, které bylo zahájeno podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES dne 14. července 2004 ohledně půjček banky Bayrische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung v celkové výši 12,8 mil. EUR a příspěvku ve výši 1 275 826,60 EUR na výzkumný projekt „Technologie laserových displejů – systémová integrace a prototypy“, se zastavuje.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 16. května 2006.

Za Komisi

Neelie KROES

členka Komise